

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Vita Patris Gonzali Sylveriae, Societatis Iesv Sacerdotis

Godinho, Nicolao

Coloniae Agrippinae, 1616

De amore paupertatis. Cap. VIII.

urn:nbn:de:hbz:466:1-44032

De amore paupertatis.

CAP. VIII.

MIRVM in modum paupertatem diligebat, quod eam sciret, & Christo Opt. Max. rerū Domino fuisse dilectissimam, dum apud nos in terris viueret, & multò verius appellari posse religiosæ vitæ firmitatem, quàm vitæ humanæ interitum, vt ex veteribus nonnullis eam appellârunt. Cùm esset Olysippone prefessæ domui sancti Rochi præpositus, magnopere à sociis laboratum est, vt interim dum ea mundabantur indumenta quibus utebatur, alia æquè vilia ac detrita, sed perpurgata acciperet. Nulla id ratione sibi persuaderi passus est, ex sancto Hilarione dicens, superfluum esse in cilicio munditiem quærere. Cùm igitur eius vestitus commutandi alia ratio non suppeteret, quæsitum noctu remedium, atque eo inscio ac dormiente facta nonnunquam commutatio; eo tamen modo, vt vigilans vel eam esse factam ignoraret; vel re comperta, haud grauatè ferret. Ob hanc causam diligenter curatum, vt suffectæ vestes vel essent ablatis quàm simillimæ, ne commutatio deprehenderetur, vel deteriores ac magis tritæ, vt moderatè toleraret. Concionaturus in Odiuelensi cœnobio, id monialium est cum primis celebre, ab Olysippone quatuor circiter milliaribus distitum pridie sub vesperum profectus, cùm posset eò faciliè peruenire, in luminari, vicino pago, eo consilio substitit, vt officiis omnibus, quæ sciebat à sacris illis virginibus sibi esse parata, paupertatis studio supersederet. Sed & in illo pago, quod erat
 reli-

reliquum temporis, iuuando proximo impendit, & explicata latè re Christiana ad Xenodochium diuertit, ibique solo pane atque eo duro pastus, cum summa animi voluptate noctem egit. Profecturus erat superiorum iussu ex Lusitania in regnum Valentia, vt accepto in Gandiensi Academia doctoratus gradu, ad quædam dein Societatis negotia Romanam contenderet. Factus de profectioe certior Comes Iacobus fratrem adit, equum offert, quo vehatur: enixè petit, eo vt uti velit, nec cõmittat vt pedibus aggrediatur iter, multis de causis laboris & periculi plenissimum. Ad hæc modestè subridens Gonzalus, ita Comitem intuetur, vt quanquã verbis nihil, ipso tamen vultu apertè dicat, equo sibi aut simili viæ subsidio opus non esse, nec aliis prorsus, quàm suis pedibus confecturum illud iter, quantiscunque laboribus & periculis sit obnoxium: atque hanc sententiam adeò animo firmã & stabilem insidere, vt nulla precum importunitate ab illa se dimoueri passurus sit. Etenim ipso profectioe die, inscio Gonzalo, mittit Comes, qui onusto cibariis vinculo euntem à tergo insequatur. Re Gonzalus comperta, vultu in feneritatem verso, significare in primis, quàm id sibi molestum sit, de Comite deinde queri, quod paupertati suæ, quamquam non malo animo, tam multis tamen modis pergat insidiari; postremò Comitæ famulum expectatione frustratum omnino ab se dimittere. Instat nihilominus atq; vrget maiori studio reiectus homo; iterum & sæpiùs Patrem orat, nolit tanta ipsum tristitia, tanta herum iniuria afficere, sibi certè constitutũ esse aliud potiùs agere, quàm re infecta, ante Comitẽ cõparere. Tum Pater hac lege contentionẽ dirimit, vt allata munera agris & egenis

58 VITAE GONZALISYLVERIAE
nis cedant; eorum nomine ea se libenter acci-
pere, aliter non accepturum. Placuit in ea dif-
ficultate conditio. Vbi ad oppidum, quod se in iti-
nere primū obtulit, deuentum est, quæ sita con-
festim domus hospitalis; & ibi omnia, re nulla exce-
pta, in pauperes & ægrotos distributa. Gonzalus
deinde, vt coeperat, iter in Valentia regnum, inde
Romam pedibus profecutus, victumque, vbi opus
erat, precario quærens, vtramque in partem per-
uenit incolūmis, facileque didicit, quā inania
sunt illa, quæ nonnunquam in principio rerum ge-
rendarum oblici solent terrorum monstra; quam-
que in promptu sit, nisi ipse sibi animus desit, dif-
ficillima quæque diuino auxilio superare. Solebat,
vt alio iam loco dixi, rei Christianæ causā per va-
rias Regni vrbes, oppida, castella, pagos, vicof-
que pedibus discurrere: cum verò, multis ac longis
itinerum spatiis peragratis, calcei tandem rum-
perentur, nudis deinde pedibus faciebat iter, nec
vilius prece adduci poterat, vt aliis vtrò oblati
contra viarum incommoda & asperitates vteretur.
In his autem excursionibus, quod iam etiā suprā
est tactum, non aliter quā precario viuebat, e-
mendicato ostiatim victu, quem quamdiū postula-
bat, aperto erat capite, dimisso in terram vultu,
& toto corpore ad summam humilitatem compo-
sito. Cū verò sub noctem ad hospitem se domū
recipiebat, reliquis se pauperibus aggregans, si quid
vel primarij panis ex collecta eleēmosyna, vel al-
terius delicati cibi in pera habebat, id aliquibus
panis cibarij frustis commutans, iis duntaxat, ve-
luti vnus è vilissimo illo pauperum grēge, atque o-
mnium infimus corpus reficiebat. Nonnunquam
etiam

etiam quò magis fieret nihili, nec tantum abie-
ctus, sed etiam exigui hominis iudicij haberetur,
publicis in plateis ad alicuius domus ostium se-
dens, sua illa cibarij panis frustra comedebat. Ita-
que rarissimum fuit voluntariæ paupertatis exem-
plar; quod ex eo etiã apparet quòd cum prouincialis in
India fugeretur munere, ad nouitiorum do-
mum recepit sese, ut eorum more viueret; nec re-
liqua solum, quæ ad vitæ usum erant necessaria,
sed ipsos etiam libros reliquit, eosque in publica
bibliotheca reponi iussit, tribus tantum sibi re-
tentis, Breuiario, Societatis constitutionibus, spi-
ritualibus exercitiis. Caterum, quia in eo, quo vi-
tebatur, Breuiario non nihil videbatur esse concinni-
atis, illud quoque ablegauit ab se, alio ad recitan-
dum assumpto, quod erat & forma rude & malè
compactum, & usu detritum. Quin etiam Sancto-
rum reliquias, piacularia numismata, imagines,
cæteraque eiusdem generis, quæ secum ex Lusita-
nia in Indiam asportarat, iis distribuit, quibus e-
rat promulgandi Euangelij peculiaris cura. Ita
rebus cæteris liber & expeditus vni tantum vo-
luit Deo hæerere. Optimi parentis exemplum se-
cuti filij non superuacaneis duntaxat, sed neces-
sariis etiam rebus sese vltro spoliarunt, ma-
ximo religiosæ paupertatis incre-
mento.

(.)

De casta